

בפגישת הקבוצה שנערכה בסמינר הקיבוצים נתוודענו לראשונה אל דר' איתן ישראלי - הוא הציג את עצמו, איתן.

באותו שלב הערכנו כי את הטיול מדריך מומחה להיסטוריה או לעמי המזרח, מה שהתברר לנו מאוחר יותר כי מבעיות רפואיות אין לנו לחשוש כי רופא מוביל אותנו או ליתר דיוק רופא שיניים ואנו בידיים נאמנות. דבר שלא מנע מאיתן כמו גם מספר מטיילים אחרים להכיר מקרוב את תחלואי הארץ הטרופית ויכולת הסתגלות קיבתנו למקום, ועל כך נאמר "אין נביא בעירו".

סרי לנקה, "יש להם ארץ טרופית יפה, שהשמש ליטפה, יש להם ים לעולם, כל רגע". (כדברי השיר של ג'ורג'י בן בתרגומו של אהוד מנור).

ארץ מוזרה להם לבני סרי לנקה, הכל בה הפוך, את הכביש יש לחצות רק כשמביטים ראשית ימינה והרי נוהגים בה הפוך מאתנו. לאוטובוס, נגשנו לא פעם כהרגלנו לדופן הימנית וראה זה פלא דווקא שם יושב לו הנהג.

בכבישים אצים להם כנמלים עמלות מין כלי רכב להסעת זוג נוסעים על שלושה גלגלים הנקראים טוק-טוק, ולתומנו חשבנו שרק צליל הנקישה על הדלת נקרא טוק-טוק. באמת מוזרים הם בני סרי לנקה. ואם לא די בכך החיות-הפילים, הקופים, הסנאים והטווסים מתהלכים להם חופשי ואנו בני האדם כלואים ברכבים.

לא אל אחד להם חסר צורה ושם שמקום מושבו הוא אי שם בשמים, אלא אלים רבים ולכל אחד יש שם, צורה, פנים אמנם לעיתים משונים - פני פיל, או קוף ולא זוג ידיים אחד להם כי אם יותר לעיתים גם שניים או אף יותר, כי רבה מלאכתם עבור זוג ידיים אחד. וסיפורים מיתולוגיים מרתקים שזורים בכל אחד מהם. איזה עולם עשיר בדמיון ויצירה.

ומעל כולם יושב, ולעיתים שוכב בודהה הגדול, בעל פנים טובות, מפויסות ובת צחוק מרחפת על שפתיו האדומות, וכולו אומר שלווה ורוגע בעל גוף נערי או נשי. בודהה לעולם אינו רעב כי מנחות רבות מוגשות לו מדי יום על ידי מאמיניו בסלסלת פירות מסוגים שונים וכדי להפיס את רוחו גם פרחים מרהיבים מקשטים הם אותו, מעניין מתי הוא מספיק לאכול את כל זאת.

בהתחלה חשבנו כי אנו הישראלים מצאנו חן בעיני בני סרי לנקה, וכי איך ניתן להסביר את חיובם ואדיבותם אלינו בכל עת ובכל מקום, בכל פניה ובכל בקשה, אך לא כך הוא, הם פשוט מטבעם כאלה. בדרכים הצרות והפתלתלות לעיתים סואנות אשר שני כלי רכב בקושי רב יכולים לחלוף אחד על פני השני, הם לא צופרים, לא מתרגזים האחד על השני, לא צועקים וגם לא מקללים, כי חמורים גדלים רק במדינות מסוימות.

כן, סרי לנקה ארץ מוזרה, מעניינת ומרתקת והלוואי והיינו אנו בני תרבות המערב לומדים מהם דבר אחד או שניים. וכי כיצד אפשר להסביר שהמוני בני אדם מטף ועד זקן עומדים שעות על גבי שעות בתור ארוך בחום הכבד כשהשמש קופחת ממעל, הזיעה ניגרת ללא הרף או כשגשם זלעפות ניתך על ראשם, בשקט ובדממה, בסבלנות וכיבוד איש את רעהו וכל זאת כדי להגיש מנחה לאל זה או אחר, ובתקוה להתגשמות מאווייהם, אז אמרנו.....עולם אחר.

את כל זאת לא היינו רואים, מרגישים, מבינים, מריחים וחווים לולא היה איתן אתנו או נכון יותר לאמור - מוביל, מדריך, משכיל ומרביץ בנו יום יום במנות גדושות את מנהגי המקום, סמליהם, אורחותיהם,

ואמונותיהם של תושבי המקום על כיתותיהם - ההינדים והבודהיסטים, הנוצרים, הסינהליים והטמילים וגם אחרים.

איתן בסובלנותו, תבונתו, ועושר ידיעותיו ניסה וגם הצליח להעביר אלינו את המירב שניתן על סרי לנקה הארץ ותושביה, הוא לא הירפה עד שלמדנו להכיר היטב כל אתר ואתר כל מקדש ומקדש על כל מדרגותיו, עליותיו ומורדותיו יחודו ושניותו, כי זהו איתן משקיען אמיתי יסודי ורציני, לא חסך מאתנו אף מדרגה עד כלות נשימתנו וטיפת זעתנו האחרונה, ואם לא די בכך העשיר אותנו גם בדפי מידע כדי שנוכל לשנן זאת לכשנחזור הביתה וגם מתכוני מאכל מקומיים צייד אותנו למקרה ונתגעגע ונרצה לשחזר את המאכלים אשר את חלקם הס פן יגיע אל לשוננו מפני חריפותם.

מה נגיד ומה נאמר, איתן היית על כיף-כיפאק, בעל אורך רוח, מנוסה ובקי בחומר, ידעת לטבל זאת גם במיתולוגיה מקומית אך גם בזו היוונית לבני המזלות האסטרולוגיים השונים של מטיילי הקבוצה. לא קל להדריך טיילים ישראלים מנוסים אך תמיד ידעת בחן רב לדלג על כל מהמורה ותקלה, ועל כל אלה ויותר נתונה לך תודתנו העמוקה.

ולסיום, הרשו לי בנימה אישית להודות מקרב לב לאיתן על שסייע ועזר בידי לחגוג את יום הולדתה ה- שנים עשר של נכדתי - עפרי, ולגרום לה אושר והתרגשות בל יתואר, וגם לכם חברי לקבוצה תודתי נתונה לכם על שיתוף הפעולה. ונאחל לכולנו שיבה בביטחה ובשלום הביתה.

כתב: מירון קורנר